

K. M. A.

(Kvindelige Missions Arbeidere)

Kvartalshilsen

Nr. 3
Juli 1918

Bladet utkommer 4 gange aarlig og koster 1 krone for aaret.
Kan bestilles paa alle postanstalter og i eksped., Keysersgt. 13.

11. aarg.

„Opløfter eders hoveder, efterdi eders forløsning stunder til“.

Luk. 21, 28.

Vi trænger til disse ord fra Herrens mund, netop i en tid som denne, hvor meget vil friste den enkelte til at se *nedad* paa alt det utover jorden, der kan ængste og forvirre hjerter og tanker. «Naar disse ting begynder at ske, *da ser op.*» Ja, maa *det* klinge ind i den levende menighets hjerte: «*Se op!*»

Nylig sa nogen til mig: «*Kan* Herren komme, naar hans menighet ikke *længes* efter ham?»

Disse ord gav mig noget at tænke paa. Hvorledes har det sig med «brudesindet?» Eier vi en *stadig* længsel efter brudgommens komme? Er denne verden blit os et *fremmed land*, og kan det siges om os, som om de retfærdige i Hebr. 11, 16: «Nu *hige* de efter et bedre, det er et himmelsk; derfor skammer Gud sig ikke ved dem, ved at kaldes deres Gud; ti han har beredt dem en stad.» Jesus siger: «Værer I likesom mennesker, der venter paa deres Herre . . . for at

de *straks*, naar han kommer og banker paa, kunne lukke op for ham,» Luk. 12, 36.

Det glædet mig forleden at se et oprop, underskrevet av kjendte prester i England. De opfordrede deri, alle prester i «London og omegn», som kunde føle trang dertil, til at samles med dem for at overveie «*den nuværende tids betydning*».

Et av de punkter, de foreslog til fælles betragtning, var dette: «At vi kan vente Herrens komme *hvert øieblik.*»

Gud ske lov for vaakne hjerter, der vil la anskriket, gaa videre, «*brudgommen kommer, gaar ham imøte.*»

Jeg vil gjerne slutte med et lite stykke av *Evan Roberts* angaaende denne sak; det har til overskrift:

«*Kristus kommer! Er du rede?*»

Den byrde, der hviler paa min aand dag og nat, er vor Herres Jesu Kristi nær forestaaende komme. Jeg ber Gud om, at *gjøre dig rede* og at *bevare dig rede*. Maa du være med i den velsignede skare, der vil bli borttrykket til himmelen! Skjønt vi ikke kjender «*timen*», da Herren skal aabenbares, er det dog mulig for os, som det var for Simeon

(Luk. 2, 26), at ha aandens aabenbarelse om, at han kommer i vor livstid.

Det er inspirerende at tænke paa, at dagen er nær, og at vi «i et øieblik» (1 Kor. 15, 52) skal forvandles til evig at være «Herren lik». «I et øieblik» skal vi bli gjort syndfri — o, hvilken herlig, opløftende tanke! Syndens forbandelse er nu for bestandig forbi, vi har synden under vore føtter i al evighet; vi vil være i fuld besiddelse av Guds rene natur, dens skjønhed, dens fuldkommenhet vil gjennemtrænge os helt. Da skal vi ikke skamme os for at komme frem for Guds aasyn, — for at vandre iblandt englene.

Aa velsignede stund! «Kom!» er min aand inderlige, dype begjær. Er det ikke vidunderlig at tænke paa, at en saadan time er like ved at oprinde?

O, at være *rede*, at *fuldkomme* den gjerning, Gud gav os — at berede andre!

«I et øieblik» skal vore legemer ogsaa bli aandeliggjorte. — Salige dag! — Efter saadan trængsel at bli *helt*, hvad vi nu kun er *stykkevis*; at eie et aandelig legeme, saa vel som en fuldkommen-gjort aand. *Da* skal vi leve uten synd; *da* skal vi arbeide uten træthet; *da* skal vi altid være fuldkommen aandelige, og vor glæde være tusende gange rikere og høiere, end den, vi eide her paa jorden, selv i vort livs bedste og mest gudfyldte timer. Maa ikke alt dette bringe os til at utbryte: «Kom du himmelske stund!» I et øieblik iføres vi da udødelighet og skal altid herefter være frigjort fra død og frygt og lidelse, og i det lys hvor der ikke kjendes til mørke eller skygger skal vi evig tjene Herren, ham til velbehag! «Vær du rede!»

En kjærlig hilsen til venner i K. M. A. fra eders

Emsy Collett,

«Mindet», Danmark.

Missionsprest Einar Prip

har i juni maaned været paa besøk i Kristiania som Santhalmissionens gjest. Kirkerne var fylt de aftener han talte. Man kjendte at man stod overfor en aandfyldt kristen og længselen efter et dypere samfunsliv med Gud vakt ved hans forkyndelse. Det var en velsignet og god stund for K. M. A.'s søstre at faa høre ham i et privat hjem tale om de sidste ting, som han gjennem flere aar saa særlig har studert. Notiser fra denne bibeltime ved frk. Henny Dons vil vist interessere mange av kvartalsbladets læsere.

M. A.

*

De sidste ting.

Matt. 24, 32—33. Det ufrugtbare fikentræ — et billede paa Israel. *Nu* begynner at komme «saft i dets grene og dets blade springer» og da skal *vi vite*, at «han er nær for døren».

Ez. 37, 7—8. *De døde ben* — «der blev en raslen, og benene nærmet sig, ben til ben». Der kom sener og kjød paa dem, og derovenpaa drog der sig hud over dem, men *aand var der ikke i dem*.

1897 blev zionismen dannet — denne jødiske nationalbevegelse, hvis maal det er at samle jøderne som et folk i det hellige land. Denne bevægelse har faat en meget stor magt inden jødefolket. Det jødiske folkelegeme holder paa at dannes, «men aand er det ikke i det». Paktens Gud har det gamle paktens folk endnu ikke bruk for, men det skal komme det ogsaa (v. 10).

Og Israels store missionstid skal

komme. Læs Es. 2, 1—4, Sak. 8, 20—23, Es. 44, 1—5, Ap. gj. 15, 14—18.

Antikrist. Aab. 13, 1—10; 17, 7—14. Oldtidens 5 verdensriker: Babyloniske, asyriske, mediske, persiske, makedoniske.

Romerriket — det sjette. — Europas 10 kongeriker. — Denne krig har bragt frem tanken paa et «Europas forenede stater» (17, 12) — et fredsrike i ydre tryghet og ro — 1. Tess. 5, 1—11 (v. 3 «fred og ingen fare»).

Dyret, antikrist «*var og er ikke, og det skal stige op av avgrunden og fare bort til undergang.* Og de som bor paa jorden, de hvis navne ikke fra verdens grundvold blev lagt er skrevne i livsens bok, skal undre sig, naar de ser at *dyret var og ikke er og skal komme igjen*». Aab. 17, 8.

2. Tess. 2, 1—12.

«Den som holder igjen» er brudemengden, naar vor Herre Jesus aabenbares fra himlen med sin magt. 2. Tess. 1, 3—10, Matt. 25 — 1. Tess. 4, 13—18.

Trøst da hverandre med disse ord. — 1. Kor. 15, 52 — «vi alle» —

(Efter en bibeltid av presten Prip).

Arbeidet i Armenien.

«Beder uten avladelse.»

1. Thes. 5, 17.

«Sier Gud og Faderen tak for alle ting.» Ef. 5, 20.

Aaret 1917 har for arbeidet i Armenien været et usigelig svært aar, og dog

ogsaa et aar, som vi maa takke for. Først og fremst maa vi si Herren tak, fordi vort barnehjem er blit bevaret, saa arbeidet iblandt de mange unge har kunnet gaa sin gang, Et øieblik saa det i sommerens løp truende ut, idet hjemmet skulde stilles til disposition for hæren. Men i sidste øieblik, netop som de var rede til at rømme bygningen og faa barnene indkvarteret andre steder, kom der kontraordre. Hjemmet var for litet, og vi fik lov at beholde det; Herren være takket og lovet! — Saa var der jo ogsaa frk. K. M. Petersens sygdom. Hun blev om vaaren angrepet av flek-tyfus, men atter hjalp Herren, og paa forholdsvis kort tid kunde vor kjære søster igjen overta sit arbeide.

Nogen uro i gjerningen kom senere paa grund av de amerikanske missionærers avreise og derav en midlertidig indkvartering i hjemmet av de store piker fra det amerikanske College; men ogsaa det var jo noget, vi maa takke for. Deilig paa den maate at faa lov at hjælpe denne mission, som har været saa meget for vor kjære utsending, frk. Maria Jacobsen.

Det sværeste i aarets løp var — næst efter den gruelige elendighet og nød i selve landet — pengeforsendelserne med de store kurstap; dog ogsaa her hørte Herren bøn, og ved aarets slutning var der fundet en maate at sende pengene paa hvorved disse store tap vil kunne undgaas. Herren er god. — Ogsaa de amerikanske penger kommer nu regelmæssig, saa Maria Jacobsen kan fort-

sætte det hjælpearbeide fra den amerikanske mission, som hun paatok sig ved missionærenes avreise. — Nogen breve er gaat tapt, mange har været meget forsinket, men aldrig har forbindelsen med vore søstre været helt avbrutt.

Og saa endnu en gang hjertelig tak til alle venner for de mange kjærlige gaver, vi har mottat i aarets løp. Tak, at I alle var villige til at *gi*, og tak for al *forbøn*, som vi er forvissset om er stegget fra eder op til naadens trone for arbeidet derute og for den rest, som endnu er tilbake av det ulykkelige armeniske folk! Der er saa meget av alt det som er skedd som vi ikke forstaar, men det vet vi, at den haand som holder os alle fast, er den gjennemborede haand fra Golgatha, og den *er kjærlighet*. En gang skal vi *forstaa*!

Dansk K. M. A.s Armenien-komite.
(Fra «Bring Lys».)

*

Det er nok ikke alene de danske søstre som skylder venner tak for trofasthet i Armeniermissionen. Vi har her i Norsk K. M. A. kjendt at Herren ogsaa i vinter har lagt nøden i det ulykkelige land paa manges hjerter og vilde gjennem disse linjer gjerne bringe en hjertelig tak til alle givere. Nu i vaar har Armeniermissionens kasserer, frøken Hessen sendt foruten underhold til barnene 544 kroner til at lindre nøden dernede. Søster Bodil Bjørn har et par ganger paa vore K. M. A. møter i Kristiania fortalt os om forholdene i Armenien. Søster Bodil vil efter ferien slaa

sig ned i Kristiania med sin lille armeniske pleiesøn Fritjof.

M. A.

Fra Tysfjordsarbeidet.

Hvor tiden iler! Tænk, isommer er det 10 aar siden søster Olivia første gang reiste op til Tysfjorden. Det synes næsten som en drøm — en deilig drøm, naar vi tænker paa hvad der ved Guds naade er utrettet i disse aar. Her skal jeg dog ikke gaa nærmere ind paa dette.

Som i forrige nummer nævnt agter vi at faa istand en 10-aars beretning om virksomheten. Sammen med regnskappene for 1½ aar vil den bli utsendt til høsten. Det har vist sig vanskeligere og vanskeligere aar efter aar for søster Olivia at kunne faa avsluttet aarsregnskapet ved nytaar saa i betids, at det har kunnet komme med i aarsberetningen, selvom vi har utsat aarsmøtet til april. Paa forespørsel har hun erklært, at det for hende vilde være en betydelig lettelse at faa regne aaret fra juli til juli. Derfor er vi blit enige om for fremtiden at henlægge K. M. A.'s aarsmøte til høsten, første søndag i oktober. Saa tar vi dennegang regnskapet for 1½ aar med engang. Jeg haaper, vore venner for denne ene gangs skyld vil være taalmodige, om de intet regnskap faar for 1917 før til høsten.

Ogsaa dette kvartal har arbeidet gaat sin vante gang paa Fredly. Naar vaar og sommer er der, stilner det gjerne av med besøkene. Folk faar da som regel litt at gjøre med det lille grann de eier av jord. Heldigvis er der ogsaa mindre sykdom blandt dem paa denne tid end om vinteren. Da kan det hende, at Fredly ikke er fuldt optat. Og det kommer vel med, for travlheten blir større utendørs. Litt nyt land skal som regel brytes op hver sommer. Maaske maa de iaar gjøre et ekstra tiltak paa grund av produktionstvangen. Vi vet ikke det med bestemthet. Der er intet skrevet om det.

Søster Mina som ved paasketider blev løst fra det særlige baand, som bandt hende (det var en dødssyk patient hvis pleie hun ikke syntes, hun kunde overlata til andre) har nu omsider tat sig litt hvile. Desværre kjendte hun sine kræfter ytterst smaa, da vi sist hørte litt fra hende. Men som altid saa nu er hun gla, trygg og tillidsfuld i sin himmelske faders haand. Hun agtet sig en tur til Lødingen, og saa reiser hun formodentlig senere sydover. Vikaren, søster Ingeborg Osvik, er nu kommen i god gjænge med arbeidet og synes trives bra. Gud har git os en flink, dygtig og samvittighetsfuld hjælper i hende, saa vi har grund til at takke meget og saa for denne gave.

Søster Olivia trenger en tur sydover i sommer. Hun tænker at reise «saa snart vaaronnen er over». Hvad tid det vil bli avhænger av veiret deroppe. Vi

ønsker hende saa inderlig en god reise og styrkende hviletid her syd. Brevene tar lang tid nu, og antagelig har der været travelt i det siste, for nu er det en tid siden vi sist hadde nogen beretning derfra. Et meget kjærnt omend ganske kort besøk av hr. overlægen for tuberkulosen har de hat. Det besøk bringer altid med sig et friskt pust og imøtesees derfor med glæde.

Byggearbeidet staar helt stille iaar. Siden vi ifjor søkte staten om bidrag til fuldførelsen og fik til svar en forespørsel om, hvorvitt amtet hadde bevilget et saadant, har vi intet mere hørt fra den kant. Amtet ga os øieblikkelig et bidrag, som desværre hellerikke strak til. Og nu gjenoptar vi ikke arbeidet, før vi har det som behøves for at sætte hjemmet i brukbar stand. Der vil kræves ikke saa litet til det nu saa kolossalt som alt har steget i denne ventetid. Vi hadde haabet at tuberkulosehjemmet skulde staat færdig, naar vi feiret vort 10-aarsjubilæum. Det er vemodig at saa ikke kan ske, for det trængtes saa vel. Tysfjorden skal fortiden være et av de mørkeste punkter i vort land med hensyn til tuberkulosens utbredelse.

A propos — jubilæum! Vil Gud agter vi 1ste onsdag i oktober at prøve faa istand en liten festlig tilstelning i den anledning. Hvor kjærnt skulde det ikke ha været, om vi hadde kunnet indby og se hos os mange av vore venner landet rundt. Alle forstaar jo nok, at *det* ikke lar sig gjøre mitt under rationering og dyrtid. Men skulde nogen tænke paa

en Kristiania-tur ihøst vil jeg be dem ta under overveielse, om den kunde henlægges til den tid. Og de som paa den maate kan og vil komme er hjertelig velkomne.

Tilbake til Fredly igjen. For at gi et litet indblik i, hvad vore søstre kan ha av glæde og lykke mitt under sit ofte tunge og vanskelige arbeide hitsættes følgende av et brev fra søster Mina: Som De vel har hørt, saa reiste vor kjære John fra os skjærtorsdag morgen stille, seirende og taknemmelig, som han hadde levet. Noget av det siste han sa, var: «Farvel verden, farvel synd, farvel egenrettfærdighet! Jeg skal nu snart faa være der, hvor alt er klarhet og renhet — tak Jesus, tak Jesus!» Selv i hans fantasier var omkvædet dette: «Retfærdiggjort, uforskyldt ved Jesu blod» og «seiren er vunden»!

Ja, han har vundet; men vi har tapt saa meget i ham. Dog er vi saa inderlig taknemmelige over, at han nu er hjemme, friet fra alle lidelser og trængsler som han hadde saa nok av, mens han levet. Og vi er taknemmelige over, at vi fik lov at ha ham her. Der fulgte slikt lys og slik velsignelse med ham. Det var feststunder, naar jeg kunde faa sitte ved hans seng, og vi kunde faa tale sammen om det bedste vi visste. Ja, Gud være lovet for hver og een der gaar salig hjem.

Da John blev syk stod han just i begrep med at faa bygget et litet hus til sig og sine. At familien bodde i en daarlig og inficeret gamme var hans bekymring under sygdommen. Ved privat initiativ og snilde menneskers hjelp er det lykkedes søster Mina at samle saa mange penger at hun har haab om at kunne skaffe familien et litet hus. Naar det nødvendige i den anledning er ordnet vil hun vistnok først selv rolig kunne forlate Fredly for at søke den hvile, hun saa saart trænger. Maa Gud hjelpe og styrke hende og, om saa er hans vilje, gjengi hende den fulde legems- og arbeidskraft, saa vi kan faa beholde hende deroppe.

Til slutning vil jeg idag fortælle litt om vor — saavitt jeg vet — *nordligste* forening. Den er paa Tromsø. Fru skoleinspektør Osnes staar i spissen for den. Fra Volden og Trondhjem hvor hun tidligere har bodd og paa begge steder virket for Tysfjorden, har hun tat kjærligheten til gjerningen med sig dernord. Det faldt derfor saa naturlig for hende i en forening at fortælle litt av, hvad hun visste om Fredly og dets gjerning. Beretningen vakte medlemmernes interesse, og man enedes om at arbeide ogsaa for dette lille hjørne i Herrens vingård. For os blev resultatet dette, at foreningens gaver vokser fra aar til aar. Fru Osnes fortæller, de har

hat det saa godt i foreningen i aarets løp. Gud har været følbart nær med sin aand, og interessen for arbeidet er stor. Til jul sendte ogsaa de en kasse med nyttige julegaver til hjemmet, til søstrene og til betjeningen.

Jeg benytter herved anledningen til at sende vore venner deroppe i det høie nord min hjertelige tak og hilsen, likesom jeg ønsker alle kjære venner og medarbeidere en god sommer med styrkende hvile, saa vi alle til høsten kan gjenopta arbeidet med nyt mot og nye kræfter.

For komiteen

Thea Syvertsen.

Santalmissionen.

Utdrag av privatbreve fra *frk. Anna Jensen.*

Mars 1918.

— — Jeg kom fra konferensen søndag aften. Vi hadde noen rigtig gode dage i Benagaria, hvor vi denne gang var samlet. Jeg talte om: «Arbeidet blandt kvinder». Herren velsignet os og gav os et sterkt indtryk av at vi er en stor familie som *skal* staa sammen i vort arbeide. Der var god stemning. — — Du maa be meget for mig nu i denne

tid. Det er masser at gjøre her oppe. Mange barn, liten skoleplads og intet kirkehus —. Men vi faar nok litt istand, naar bare krigen slutter. — Jeg føler mig nedstemt av og til. Nu for tiden har vi flere lærere syke, saa mens jeg skriver dette har jeg flere klasser sittende hos mig. Jeg læser ogsaa adskillige timer selv. — — I denne uke holder vi møter hver aften. Vi samler os i bøn for at mindes hvad Jesus Kristus gjorde for os. Mange folk deltar. Nogen av de store skolepiker ogsaa. — Mit ene store ønske for dette folk er at Herren maatte faa frelse mange iblandt dem — og faa sin skikkelse i de kristne, saa de maa bli personligheter. — — Vil du nu hilse alle som tænker kjærlig paa os og ber for os. — Sig dem de maa endelig ikke bli trøtte, men holde ut i bøn og arbeide, trods de haarde, tunge forhold for dem ogsaa. — — Gud vil hjelpe. Gjerningen er hans. Han hører bønner. — Jesus Kristus er vor tilflugt, vor frelser og ven. La os alle leve *for ham* og *i ham* og *ved ham*. Det er *liv* og overflødig liv. —

*

Kjære K. M. A. venner. La os ta denne opfordring til os ogsaa om ikke at bli trøtte, men holde ut i bøn og arbeide for Guds store gerning derute i Santalistan. Det er saa deilig at se at arbeidet vokser, men ondt at høre at der er liten

arbeidshjælp. Maatte de ikke vente forlænge paa en K. M. A. utsending. Tiden er kanske kort, la os arbeide mens det er dag.

*

Santalmøter har været avholdt 1 gang om maaneden i Kristiania. Den 29. mai var en del K. M. A.-venner samlet til møte paa Ullern, hvor overlærer Høeg gav en oversigt over santalmissionens historie og holdt andagt. Kanske der i andre K. M. A. kredse i vort land ogsaa kunde optages regelmæssige møter for santalmissionen?

Med venlig hilsen

K. M. A. santalkomité.

K. M. A.s aarsfest

fandt sted onsdag den 6. mars.

Vi hadde den store glæde at ha tre danske søstre, frk. Wied, frk. Jørgensen og frk. Fugl hos os. De var paa gjennemreise til Kina, hvor de to førstnævnte har været før — frk. Fugl reiste ut som dansk K. M. A.s utsending. Gjennem deres varme vidnesbyrd fik vi høre litt om deres gjerning derute; la os alle ta dem med i vore bønner.

Husleien

for K. M. A.s kontor og lokalet som vi leier til møterne er steget. Ganske kort efter at leien blev paalagt fik vi en gave paa 100 kroner til K. M. A.s hovedkasse — det var et nyt bevis paa vor himmelske fars omsorg.

Frk. Margit Steen

staar villig til at besøke K. M. A.s kredse paa østlandet i september maaned.

Alle skriftlige meddelelser samt postanvisninger maa sendes til K. M. A.s kontor, Keyzers gate 13, Kristiania.

K. M. A.s kontor

er som vanlig lukket i juli og august. Skriftlige meddelelser og midler til K. M. A.s arbeidsgrene samt til reise-sekretærvirksomheten mottas i juli og august av frk. Ragnhild Timme, Bestum.

Utgitt av Kvindelige Missions Arbeidere (K.M.A.)

Ekspedition: Keyzers gt. 13, Kristiania.